

LA CERDANYA *sandra adam*

El sequer de les pinyes | Bellver de Cerdanya ha estrenat aquest estiu un nou equipament cultural: el Museu del bosc. L'Ajuntament del municipi ha recuperat l'edifici, construït l'any 1950, i que va estar en funcionament fins a l'any 1994.

El museu consta de l'únic sequer de pinyes de Catalunya. Va ser construït per l'Institut para la Conservación de la Naturaleza, i la seva tasca era aconseguir les llavors d'espècies de pins autòctons (de Cerdanya, Alt Urgell i Pallars Sobirà) per a la seva posterior replantació en diferents boscos de l'Estat espanyol.

La visita al museu permet veure tot el procés: des de l'emmagatzematge de les pinyes acabades de recollir fins a l'envasament en garrafes de vidre per enviar a l'Almacén Central de Semillas de Madrid, passant per diferents tractaments com la calor artificial per accelerar el procés de recuperació de pinyons fins a l'esterilització d'aquests. Els pinyons no només servien per a la repoblació de boscos sinó que també s'utilitzaven per al consum alimentari.

>> *Museu del Bosc, a Bellver de Cerdanya.*

És una visita molt recomanable per descobrir el sistema de producció industrial de llavors, que a Catalunya només es feia a Bellver.

El Museu Cerdà s'amplia | L'Ajuntament de Puigcerdà continua amb el seu compromís amb la cultura de la vila ampliant les sales d'exposició del Museu Cerdà. L'any 2014 es va inaugurar, a la planta baixa, un espai dedicat a la casa cerdana on es poden descobrir diferents trets característics de les llars cerdanes.

Completarà l'exposició de la planta baixa un nou espai dedicat aquest cop a Puigcerdà, i que es preveu que serà visitable l'hivern 2016-2017.

El nou espai museogràfic durà el títol de «Puigcerdà, crònica d'una vila», i pretén recórrer els episodis més importants de la capital cerdana al llarg dels segles a partir de diferents objectes, imatges i documentació.

D'aquesta manera, i amb les dues sales d'exposició dedicades una a la casa cerdana i l'altra a Puigcerdà, la planta baixa del Museu Cerdà quedarà acabada. Per tal de finalitzar la museïtzació de l'edifici quedarà pendent el soterrani, un espai que serà dedicat a la comunitat de Carmelites descalces, que va habitar l'edifici des de 1885 fins a 1982.

LA GARROTXA *joan sala*

Un nou espai dalt del Montsacopa |

El volcà Montsacopa està situat al nord de la ciutat d'Olot, i ara està pràcticament envoltat de noves construccions. Al cim de la muntanya hi ha un fortí i una capella dedicada a sant Francesc, que ha estat tradicionalment l'*skyline* per a molts olotins.

Ara hi ha voluntat per part del municipi de remodelar i dignificar aquestes construccions, fent uns treballs de restauració a la part malmesa del fortí —que és de l'època carlina i, per tant, bastit al segle XIX— i també del campanar i cimbori del temple que hi ha en el seu interior. La part més significativa de l'actuació, però, serà la d'un nou volum amb serveis de bar i restaurant i altres equipaments, com lavabos públics —fins ara inexistents—, que ha sorgit del concurs entre equips d'arquitectes per fer aquest disseny. Una iniciativa de restauradors locals s'ha concretat en una proposta basada en la cuina de la zona, que serà la que identificarà els fogons d'aquest nou espai. Des d'aquest punt es pot gaudir d'una miranda privilegiada tant de la ciutat i poblacions de l'entorn com de la magnífica carena que, presidida pel Puigsacalm, separa la comarca de la d'Osona.

Els senders d'Itinerànnia | Itinerànnia ha presentat la seva nova web, en quatre idiomes, de senders entre les comarques del Ripollès, la Garrotxa i l'Alt Empordà.

S'hi aposta per les noves tecnologies per adaptar-se a tot tipus de dispositius mòbils. Ara es disposa de tota la informació per tal que el senderista pugui gaudir, a peu, de les tres comarques.

Té al seu abast més de 50 itineraris amb la descripció, fotografies, allotjaments, restaurants, transport d'equipatges i la possibilitat de descarregar els fulletons informatius. També es dona l'oportunitat de crear una ruta a mida, escollint el punt d'inici i final.

ABEL BOFILL

AJUNTAMENT D'OLOT

>> Capella de Sant Francesc, al volcà Montsacopa.

El festival Lluèrnia va cap al riu |

Enguany, aquesta programació de foc i llum, que se celebra a Olot per cinquena vegada, tindrà una nova orientació que inclou un tram del riu Fluvià al seu pas per la ciutat. La data assenyalada serà el dissabte 12 de novembre a partir de la posta del sol, cap a quarts de set de la tarda, i durarà fins a la mitjanit. Hi ha previstes una cinquantena d'instal·lacions, totes efímeres. Com en els anys anteriors, agafen un ampli recorregut de carrers i places del centre de la ciutat, tot i que aquest any s'amplia l'espai expositiu i s'incorpora l'aigua, com s'ha apuntat, cap a les ribes del Fluvià. La meitat de les instal·lacions responen a les propostes que es presenten en una convocatòria oberta a tothom, i les altres són uns encàrrecs específics de l'organització del festival a un ventall molt ampli de professionals, des d'artistes visuals a arquitectes, escenògrafs i alumnes d'escoles d'art i disseny. És una moguda important que pot atreure l'interès de molts col·lectius, i de fet es fan actes paral·lels durant tota la setmana, que culmina el dissabte 12 de novembre. Des de l'any passat s'ha endegat, junt amb el Museu de la Garrotxa, un programa europeu, *Flâneur, new urban narratives*, en el qual es proposen uns exercicis d'observació en els espais urbans.

EL GIRONÈS

Dani Vivern

Veurem si ho beurem | Amb la tornada del bon temps, és a dir, quan la calor s'acomia, toca fer balanç de la temporada estiuenca. Aquest any ha estat marcada per un seguit de *déjà vus*: el tercer intent fallit del Girona FC de pujar a primera; el degoteig de rutes aèries que se'n van de l'aeroport; la pèrdua d'una estrella Michelin del Cellar de can Roca, compensada pel reconeixement de Joan Roca com a millor xef del món; la pertinença galvana d'Adif, que no acaba res del que comença; o la llegendària desídia de Renfe servint uns rodalies que arriben a misses dites. Això, sense comptar amb el martelleig electoral. Per si tanta repetició ens supera, sembla que podrem anar a Caldes de Malavella —sí, ja sé que trepitjo terreny de la Selva, però que té forta incidència al Gironès— a relaxar-nos, amb permís del mosquit tigre, als balnearis de la macroàrea termal que s'hi preveu fer. Als 80.000 metres quadrats d'instal·lacions s'hi construirien dos hotels i un centre comercial. Caldrà veure si hi ha prou capacitat econòmica i d'infraestructures, o si haurem de dir «d'aquesta aigua no en beure».

Una Girona de cine | Un *déjà vu* més literal i positiu ens l'aporta «Girona plató». La Casa Pastors ha acollit aquest estiu aquesta mostra de fotos, cartells, decorats, atrezzo i vestuaris procedents dels rodatges de films i sèries que s'han fet a la ciutat els últims cent anys, el primer el 1912. La mostra recrea tres àmbits: la Girona que apareix com a tal en la pantalla; la que recrea ciutats o espais imaginaris; i la que ha estat «maquillada» i el procés amb què s'ha aconseguit. N'han estat comissaris Pep Prieto i Imma Merino, i estarà oberta fins a Fires.

Judaisme gironí | Girona no solament sedueix els turistes, els ciclistes professionals i els cercadors d'exterioris filmics, sinó alguns representants del judaisme, que hi troben part de les seves arrels. La Fundació Jabad Luvabitch, establerta a Barcelona, va inaugurar a principi d'estiu un nou centre jueu al carrer de la Força. Es podria també convertir en sinagoga —la primera a la ciutat després de 1492— al servei de les famílies jueves de Girona i comarques, però queda per confirmar. De moment, el nou espai acollirà conferències, exposicions i actes diversos, sota la tutela d'un rabí. Van assistir a la seva obertura el rabí Libersohn, cap de la Fundació esmentada, i el gran rabí de Rússia, Berel P. Lazar.

Ha aixecat polèmica —fins i tot ho va comentar el *NY Times*— el fet que els cinc espais de cultura jueva a Catalunya prescindixin de la xarxa estatal «*Red de Juderías de España*», perquè aquí no

>> *El segell de Moixé ben Nahman, de nom català Bonastruc ça Porta, i a sota, «Girona» en hebreu.*

DANI VIVERN